

[Fuglsang.]

over, end ikke inden for vort Lands Grænser, det er sandt, men vi kan modvirke meget ved en fornuftig Politik, og jeg formoder, det ogsaa er det, som var og er Tanken med denne Lov. Men man kan ikke sige, at Hensigten med den helt er opnaaet. Det er ikke for tidligt, vi lærer af det, der er sket, saaledes at vi ikke drives længere og længere ud til ubodelig Skade for Nutiden og endnu mere for dem, der skal arve Jorden efter os.

Hvis man slaar op i de statistiske Oplysninger, fortæller disse jo klart og tydeligt, at Loven ikke har været den stabiliserende Faktor, den burde være. Statistikken fortæller, at der i 1938 blev omsat 4 700 Ejendomme til Priser, der dengang laa 15,6 pCt. over Ejendomsskyldvurderingen. I 1942, Aaret før Loven blev vedtaget, blev der solgt 6 400 Ejendomme, og Priserne laa da 32,2 pCt. over. Men vi ser, at Loven ikke standsede Prisstigningen. I 1944 blev der omsat 6 000 Ejendomme, og Priserne laa nu 41,1 pCt. over. Vi ser, at fra 1942 til 1944 er Prisen pr. Tønde Hartkorn steget fra 22 000 til 26 000 Kr. Dette viser, at det ikke er nok at vedtage Love, men at man ogsaa maa have strengere Straffebestemmelser over for dem, der overtræder disse Love; det maa bl. a. være disse Bestemmelser, som ikke har vist sig tilstrækkelige. Vi mener, at Loven bør udbygges, saaledes at man forbyder Ikke-Landbrugere at opkøbe Landbrugsejendomme. Disse driver nemlig Priserne op i en usund Højde. Det er jo ofte Byboere, der driver direkte Spekulationspolitik, hvad Loven jo ogsaa tager Sigte paa, hvad angaar Viderehandel, men desuden anser mange Byboere Jordbesiddelse for en solid Anbringelse af de under Krigstiden tjente Penge. Samtidig spærrer disse Byboere Vejen for mange dygtige unge, som baade virkelig kan og som virkelig ønsker at drive Jorden selv. Nødvendigheden af at tilvejebringe Jord gør, at den bør kunne eksproprieres, og vel at mærke ikke til det frie Markeds Pris, men paa Grundlag af de Værdier, som Ejendomsskyldvurderingen til enhver Tid viser.

Det glæder mig i samme Forbindelse, at man har til Hensigt at se lidt paa de mange Ejendomme, som i de senere Aar er opkøbt og nedlagt. For nylig fortalte „Politiken“ om, at Godset Bregentved alene have opkøbt en halv Snes Ejendomme paa tilsammen 600—700 Tdr. Land, og et andet Gods ved Slagelse har efterhaanden nedlagt en hel Landsby. Naar man læser den Slags, føler man sig uvægerlig hensat til en fjern

Middelalder, da mange af vore Herregaarde netop opstod ved, at man nedlagde hele Landsbyer og fordrev deres flittige, fredelige Beboere fra Hjemmet. I saadanne Tilfælde, hvor Ejendommene er erhvervet paa en Maade, der er i Strid med gældende Lov, bør de kunne overtages af Staten for Ejendomsskyldvurderingens Pris minus Bøde og Straf for Overtrædelse af Lovens Regler.

Det viser sig, at man ikke har været i Stand til at hindre Priserne i at stige gennem denne Lov. Nu er det jo saadan, at man i Øjeblikket har Maksimalpriser paa alt muligt, men skønt dette høje Ting for nylig følte sig forpligtet til at gribe ind i Arbejdernes frie Ret til at bestemme over deres Vilkaar og Prisen for deres Vare — Lønnen —, hersker, hvad Landejendomme angaar, Kræfternes frie Spil, og dette kan jo ikke virke andet end selvmodsigende. Alt andet bindes, men Prisen paa Jorden, den vigtigste Produktionsfaktor, har man endnu ikke gjort noget virkelig effektivt for at hindre i at gaa i Vejret. Hvordan skal de unge, som overhovedet er i Stand til at nedsætte sig i Dag, kunne klare sig i den kommende Tid? Hvordan vil ikke kommende Slægter dømme om os, naar vi stadig svigter i denne vigtige Sag? Forholdene turde være saadan, at man nu maa gøre et eller andet virkeligt for at faa Priserne bragt ned. Vi vil mene, at man enten simpelt hen maa nedlægge Forbud mod, at Ejendomme sælges til Priser, som ligger over en vis Grænse over Ejendomsskyldværdien, selvfølgelig med Ret til at faa vurderet om, hvis den nuværende Ejer har indført virkelige Forbedringer i den Tid, han har ejet Ejendommen, eller at man i Overensstemmelse med et Forslag, som Retsforbundet fremsatte ved Lovens første Behandling i 1943, maa opkræve en Afgift efter stigende Skala ved Ejendomshandler, hvor der handles til over Ejendomsskyldværdien.

I Haab om, at man i et Udvalg vil behandle disse Ting, vil vi anbefale Lovforslaget til velvillig videre Behandling.

Bertel Dahlgaard: Hvorledes Ejendomspriserne vil udvikle sig, navnlig for Landbrugsejendommenes Vedkommende, i den kommende Tid, er efter min Mening højst usikkert. Det er muligt, at Udsigten til Eengangsskatten i de sidste Maaneder har paavirket Ejendomspriserne i opadgaaende Retning, fordi adskillige, der i øvrigt er indstillet paa at sælge deres Ejendom, har forholdt sig afventende for at se Indholdet af Eengangsskatteloven, og at derfor Enesteskattens Gennemførelse vil medføre et større